

ת"פ 54908/02/14 - מדינת ישראל נגד ס פ

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 54908-02-14 מדינת ישראל נ' פ

בפני
בעניין: כבוד השופטת נאוה בכור
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ס פ

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד רינת סולומון מזרחי

הנאשם בעצמו וב"כ עו"ד עמית פרנטי

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); היזק לרכוש במזיד לפי סעיף 452 לחוק; נטילת נכסים לשם סחיטה לפי סעיף 430 לחוק; הטרדה באמצעות מתקן בזק לפי סעיף 30 לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב-1982 (**2 אישומים - 128 עבירות**).

על פי כתב האישום המתוקן, הנאשם וגב' מ ל (להלן: "המתלוננת") היו בקשר רומנטי שהופסק ביום **10.12.12**.

על פי האישום הראשון, ביום **10.12.12** בשעה 20:00 יצאה המתלוננת עם חברותיה ממפגש השירות הלאומי בנתיניה, ונכנסה לרכבה של חברתה שחנה ברחוב.

בעודה יושבת ברכב ותיקה האישי מונח על ברכיה, ניגש אליה במפתיע הנאשם וביקש לשוחח עמה. משסירבה - נטל בכוח את תיקה האישי ונמלט מהמקום.

הנאשם החזיר למתלוננת את תיקה אולם הותיר בידיה את צרור המפתחות ותעודת הזהות שלה על מנת שתעביר לידו מפתח שנותר בידיה.

בהמשך לאמור, נפגשו המתלוננת והנאשם בכביש 100 באריאל בסמוך לאוניברסיטה לאחר שתיאמו כי יפגשו לשם השבת חפציה של המתלוננת.

בהגיעה אל המקום מלווה בשתי חברותיה, ה ר ו ר כ, שוחחה עם הנאשם בנפרד והנאשם אמר לה "את משחקת איתי משחקים", הכה אותה בפניה, וכתוצאה מכל נפלו משקפיה על הארץ ונשברו.

המתלוננת זעקה מיד לעזרת חברותיה ור הגיעה מיד וחצצה בין הנאשם למתלוננת על מנת למנוע ממנו להמשיך ולהכותה.

הנאשם הכה בר במכת אגרוף ברקה ובעט בה בבטנה.

כתוצאה ממעשיו חשו ר והמתלוננת מכאוב רב.

על פי האישום השני, ביום **1.11.12** בין השעות 11:13-19:29 ב-79 במועדים שונים התקשר הנאשם למתלוננת ושלח הודעות תוכן באמצעות הטלפון הנייד שלו, למרות שידע כי היא אינה מעוניינת לשוחח עמו.

על פי האישום השלישי, ביום **4.12.12** שעה 18:53 ועד ליום **5.12.12** שעה 21:32, ב-49 מועדים שונים, התקשר הנאשם ושלח הודעות תוכן למתלוננת באמצעות הטלפון הנייד שלו, למרות שידע כי היא אינה מעוניינת לשוחח עמו.

2. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה בכתב אישום מתוקן, יורשע בגינו ויופנה לקבלת תסקיר משירות המבחן, שיבחן בין היתר את אפשרות סיום ההליך ללא הרשעה.

לעניין העונש- עמדת המאשימה היא למאסר בפועל, בעוד שב"כ הנאשם יטען לאי הרשעה בהתאם לתסקיר.

3. מתסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם מיום 18.4.16 עולה כיהוא כבן 24, רווק המתגורר עם בת זוגו ושני ילדיה בנתיניה, ועובד במפעל לדברי מאפה.

סיים 12 שנות לימוד עם תעודת מקצוע בצילום. שירת שירות צבאי מלא בחיל רגלים כלוחם.

בתום השירות, עבד בעבודות מזדמנות עד להשתלבותו במקום העבודה הנוכחי.

ממכתב המלצה ממעסיקו עולה כי הוא מתואר "כאדם אחראי, מסור וחרוץ, אשר התנהגותו למופת ומשמש כמודל לשאר העובדים במחלקה".

משפחת מוצאו מונה זוג הורים ו-7 אחים בגילאי 14-36, כשאביו נפטר בהיותו כבן 50 ממחלה ואמו כבת 58,

עובדת בניקיון. תאר את משפחת מוצאו כנורמטיבית ללא מעורבות בפלילים.

בשנת 2010, בהיותו כבן 18, הכיר את המתלוננת כשהיא בת 19, עת הייתה בשירות לאומי בבי"ס בו למד, ותאר מערכת יחסים זוגית ביניהם שכללה פרידות וחזרות ומשבר אמון עליו לא הצליח להתגבר והשפיע על מערכת היחסים.

לאורך הקשר הזוגי יחסיהם אופיינו בקנאה ותלות הדדית שבאו לידי ביטוי בגילויי אלימות מילולית ונפשית, אך נטה לטשטש את חומרת התנהגותו הפוגענית כלפי המתלוננת.

מרישומי הפלילי עולה כי אין לו עבר פלילי וזוהי מעורבות פלילית ראשונה ויחידה, ללא מב"דים בעניינו.

בהתייחסותו לעבירות דנן- תאר את אירועי העבירה אך טשטש את חומרת המיוחס לו. תאר כי ברקע עמדו תחושות תסכול וחוסר שביעות רצונו מיחסה כלפיו, אותו תפס כמזלזל ולא מכבד, והתקשה לקבל את החלטתה של המתלוננת להיפרד ממנו. עם זאת, ניכר כי הוא מתחרט על מעשיו ואף הביע נכונות לבחון את המינים להתנהגותו במסגרת טיפולית.

משיחה עם המתלוננת- כבת 25 עובדת כמורה. תארה בשיחה עמה מערכת יחסים מורכבת ובעייתית, שכבר בראשיתה בלטו בה קשיי תקשורת וגילויי אלימות. לאחר הגשת התלונה במסגרתה הם נפרדו ומאז אינם מקיימים קשר זוגי.

השירות התרשם כי המתלוננת התחזקה בתקופה האחרונה, וניכר כי כיום מסוגלת להיעזר בגורמי האכיפה בהתאם לצורך.

במהלך האבחון בלטו קשייו של הנאשם בביטוי רגשי, כפי שבא לידי ביטוי גם בעבירות.

הובהר לנאשם כי בהעדר טיפול בתחום השליטה בכעסים קיים סיכון להישנות התנהגות דומה בעתיד והומלץ לו על טיפול, במסגרתו יעמיק ויבחן דפוסי התנהגותו התוקפניים ויקבל כלים אפקטיביים להתמודדות במצבי לחת ומשבר ללא שימוש באלימות.

הנאשם הביע נכונות לבחון דפוסי הבעייתיים והופנה לקבלת טיפול בתחום השליטה בכעסים ב"מרכז למניעת אלימות במשפחה" בנתניה.

על גורמי הסיכון בעניינו מנה השירות את חומרת התנהגותו בעבירות דנן וקשייו בביטוי רגשי.

על גורמי הסיכון לשיקום מנה השירות את ניתוק הקשר בינו לבין המתלוננת, נכונותו להשתלב בהליך טיפולי, העובדה כי לא נפתחו נגדו תיקים חדשים, כמו גם היות ההליך הנוכחי מרתיע עבורו.

בשיחה עמו הביע הנאשם חשש מהרשעה בפלילים, כיוון שלתפיסתו בהרשעה יש כדי לחבל באפשרויות תעסוקה

בעתיד. הנאשם לא הציג כל מסמך המעיד כי עלולה להיגרם לו פגיעה קונקרטית בעבודתו כיום.

עם זאת, נוכח העובדה כי אין מדובר בבעל מאפייני התנהגות שוליים, שזוהי עבירה ראשונה ויחדה בעניינו, כמו גם נכונותו לערוך שינוי במצבו ולהשתלב בטיפול ועל מנת לחזק כוחותיו, המליץ השירות לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדין, לצד צו מבחן לשנה ושל"צ בהיקף 100 שעות במתנ"ס בקריית נורדאו בנתניה בסיוע בעבודות כלליות.

מתסקיר משלים מיום **14.8.16** עולה כי ביום 17.4.16 השתלב הנאשם בטיפול פרטני "במרכז למניעה וטיפול ב אלימות במשפחה" ומאז ועד למועד כתיבת התסקיר המשלים מתמיד בטיפול, מחויב ומגיע לכל הפגישות שנקבעו לו.

לדברי העו"ס המטפל בו- ניכר כי נאשם עושה שינוי משמעותי, תוך יכולת לקחת אחריות על העבר והווה, וכי הינו בעל מוטיבציה גבוהה לבחינת התנהגותו ולהתבוננות ביקורתית על מעגלי חייו השונים ועל מערכות היחסים בהם הוא נמצא.

הנאשם הביע בפני השירות שביעות רצון מהטיפול ורצונו להעמיק ולרכוש כלים אפקטיביים להתמודדות במצבי סיכון.

בשיחה עם המתלוננת- מסרה כי הנאשם לא יצר עמה קשר מאז הגשת התלונה.

השירות סבור כי קיימת חשיבות לאפשר המשך טיפול אותו עובר הנאשם, על מנת להפחית את הסיכון בעניינו, ועל כן חוזר על ההמלצה להימנע מהרשעתו בדין, לצד הטלת של"צ כאמור וצו מבחן לשנה.

4. מטעוניה של ב"כ המאשימה לעונש עולה הנאשם יליד 1991, נעדר עבר פלילי.

מדובר על מספר אירועים מדצמבר ונובמבר 2012.

הערכים המוגנים דן עניינם שמירת הפרטיות של המתלוננת, זכות הקניין לרכושה וביטחון חיי אדם ושלמות הגוף.

מהתסקיר הראשון עולה כי הנאשם עובד במפעל לדברי מאפה, כשהוא מטשטש חומרת התנהגותו, זוהי מעורבות ראשונה עם החוק ובבסיס מעשיו עמד התסכול.

מאז התלונה- נותק הקשר בין השניים והוא הביע נכונות לטיפול.

הנאשם לא הציג מסמך המעיד כי עלולה להיגרם לו פגיעה קונקרטית בעבודתו בשל הרשעה, אלא רק חשש.

מהתסקיר המשלים עולה כי שולב בטיפול פרטני והוא מתמיד ולוקח אחריות, אך עדיין אין לנאשם מסמך המעיד על הפגיעה באם יורשע. שירות המבחן מסכם וממליץ על אי הרשעה ושל"צ.

על מנת לבחון אם מקרה מתאים לאי הרשעה עליו בשני קריטריונים לפי הלכת תמר כתב, הראשון - חומרת העבירה, ופגיעה קונקרטית שתפגע באופן חמור בשיקום הנאשם.

בענייננו - מדובר בעבירות חמורות מאוד שעניין תקיפה, מכה לרקה, בעיטה, שבירת משקפי ראייה ומכה לפנים, לצד הטרדה באמצעות מתקן בזק במספר אישומים.

מהתסקירים עולה כי הנאשם השתקם ובמצוי בטיפול, ללא נזק עתידי ממשי ולכן אינו עומד אף בקריטריון השני. ככלל הימנעות מהרשעה של נאשם בגיר הינה חריג אשר יופעל בנסיבות מיוחדות תוך תשומת לב לשיקולי ענישה אחרים.

בע"פ 30780/06 - הורשע סטודנט למשפטים בעבירת אלימות, ובענייננו- אין מקצוע על הפרק שהרשעה יכולה לסכנו.

ברע"פ 5431/15 -דובר על היעדר קיומו של נזק קונקרטי ולפיכך הטענה לאי הרשעה נדחתה.

ברע"פ 7244/14 -נקבע כי אין לקבל גישה לפיה די במידת ודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעת הנאשם.

המתחם נע בין מאסר על תנאי עד מס' חודשי מאסר בפועל.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש להשית על הנאשם עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודת שירות לצד מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננת ולר, קנס וצו מבחן.

ב"כ הנאשם טען לעונש כי בנאשם בן 25, שביצע את העבירות בהיותו בן 21 בלבד.

הנאשם נעדר עבר פלילי, ולא תלויים ועומדים כנגדו תיקים כלשהם.

הרקע לעבירות הוא נקודתי שמעיד יותר מכל על חוסר בשלות של אדם צעיר, שנעדר את הכוחות להתמודד עם פרידה מבת זוג.

אין מדובר בדפוסי אלימות מושרשים.

עיקר החומרה של כתב האישום טמונה באישום הראשון, עם זאת, לא ניתן להתעלם מכך שמדובר באירוע אחד ויחיד, בעבירת תקיפה סתם, שלא גרמה לחבלות אצל המתלוננת או חברתה, הגם שהסבה מכאוב.

על כן המקרה מתאים לשקול בו אי הרשעה, לצד נסיבותיו האישיות של הנאשם.

הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן, חסך את עדותה של המתלוננת, התחרט, והפנים את הפסול במעשיו.

מהתסקירים עולה כי תרם במסגרות שונות שבהן לקח חלק, בכלל זה שירות צבאי משמעותי כלוחם חי"ר, ומאז שחרורו - מנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני ועובד במקומות עבודה באופן מתמשך ויציב.

כמו כן חל בו שינוי חיובי עם התקדמות ההליך הטיפולי, והוא נתרם ממנו. הנאשם מקפיד בטיפול, מגיע לכל הפגישות, והמטפל התרשם שהנאשם עשה שינוי משמעותי תוך יכולת לקחת אחריות על מעשיו, על עברו, על ההווה, ומציגת מוטיבציה גבוהה לבחינת התנהגותו ולהתבוננות ביקורתית על מעגלי חייו השונים.

הנאשם מקיים היום קשר זוגי עם בת זוג אחרת, לא עולות בעיות שאפיינו את מע' היחסים הקודמת שלו, ועל כן הסיכוי להישנות העבירה הוא סיכוי זעום אם קיים.

הנאשם מצוי בתחילת דרכו, כשהפסיקה מקלה לגביהם בתנאים של הלכת כתב, ובעניינו ניתן להורות על סיום ההליך בהתאם להמלצת שירות המבחן.

התסקיר ממליץ בין היתר על הטלת צו של"צ שגם הוא מהווה מחויבות שהנאשם צריך לקחת על עצמו, ענישה מוחשית וקונקרטית, שגם לכך יש משמעות.

הפסיקה שהציגה המאשימה דנה בעבירות חמורות מעניינו כגון פציעה או נסיבות של אלימות זוגית מתמשכת.

לאור האמור, מתבקש בימ"ש לאמץ את המלצת השירות, להימנע המרשעת הנאשם ולהשית עליו של"צ וצו מבחן.

הנאשם הוסיף כי הוא מצטער על מה שעשה, יודע שגרם נזק למתלוננת ולחברתה ולוקח אחריות על מעשיו.

דין ומסקנות

5.

הנאשם פגע בערך המוגן של שמירת פרטיותה של המתלוננת, הזכות לקניין, בטחון חיי אדם ושלמות גופו.

כעולה מכתב האישום - התנהגותו הייתה מכוערת ובוטה ובמספר הזדמנויות - וכעולה מתסקיר שירות המבחן - זו התאפיינה בקשריו עם המתלוננת בגילויי קנאה ותלות שהביאו לגילויי אלימות מילולית ונפשית.

בצד זאת - אין להתעלם מחלופ הזמן מאז ביצוע העבירות, גילו הצעיר (כבן 21 בעת ביצועו), העדר העבר הפלילי לחובתו, וללא כל הסתבכות נוספת, הנאשם הודה במיוחס לו - ועל פי תסקירי שירות המבחן אף השתתף בהליך טיפולי שסייע לו בלקיחת האחריות על מעשיו והפנמת חומרתם.

הנאשם אף ניתק כל קשר עם המתלוננת.

עם כל זאת - אינני סבורה כי יש כל הצדקה בביטול הרשעתו של הנאשם, באשר לא הצביע על כל פגיעה קונקרטית בו בעצם הרשעתו, כשאין כל יחס בלתי מידתי בין נזק אפשרי בהרשעתו (שלא הובא בפני) - לבין חומרת מעשיו.

בכלל הנסיבות שבפני - אני סבורה כי יש לאמץ את הרכיבים העונשיים שהוצעו בתסקיר, תוך הותרת הרשעת הנאשם, ומתן משקל משמעותי להרתעתו.

6. סופו של דבר, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. של"צ בהיקף 100 שעות במתנ"ס קריית נורדאו בנתניה.
2. צו מבחן למשך שנה - במסגרתו ייטול חלק בכל טיפול שיוצע על ידי שירות המבחן.
3. מע"ת בן 6 חודשים למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור על העבירות בהן הורשע.
4. תיחתם התחייבות ע"ס 5,000 ₪ שלא יעבור במשך שנה על העבירות בהן הורשע. לא תיחתם ההתחייבות - ייאסר למשך 45 יום.

7. זכות ערעור לביהמ"ש המחוזי מרכז בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו אלול תשע"ו, 29 ספטמבר 2016, במעמד הצדדים.